

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 14. Parisiensis Facultatis Theologicæ motus contra factæ acceptationis decretum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

tographum postea ex Cleri Archivo fuit Sæc. XVIII. A. C. 1715.
 sublatum, & nonnisi evolutis septem
 annis Abbati Brancasio Cleri Procura-
 tori restitutum: Uterque tamen infam-
 is liber hoc adhuc anno a Parisiensi
 & Divionensi Parliamentis pariter fuit
 proscriptus, & ipsemet Basnagius Cal-
 vinista fatebatur, quod liber *de veritatis*
testimonio saltem in sui principio hære-
 ticus sit.

§. XIV.

*Parisiensis Facultatis Theologicæ mo-
 tus contra factæ Acceptationis
 decretum.*

Haud satis mirari possumus, quod
 quamvis uterque perniciosus hic
 liber ubique atro stigmatate notaretur,
 ex Sorbonæ tamen Doctoribus nonnulli
 invenirentur, qui non modo spurii hu-
 jus partus patrociniū in se susciperent,
 sed etiam ipsam Pontificis Constitutio-
 nem appellare non erubescerent, mon-
struosum decretum nil nisi morum laxita-
tem atque infidelitatem inspirans, scriptum
execrandum, & inferni portam, quæ nun-
quam prævalebit contra Ecclesiam. Nec
 his contenti eorum non pauci, in ipsa
 Matris suæ viscera grassari cæperunt;
 in ipsam enim S. Facultatem tam in-
 jurioli atque in Regiam Majestatem

Tem. de
 l'Univ. t. I.
 p. 212. 222.
 Exapl.
 Præf. p. 73.
 & seqq.
 Relat.
 Anno 1718.
 p. 222. 1715.
 &c. Acta
 & decret.
 S. Facult.
 Paris.

Sæc. XVIII adeo iniqui erant, ut decretum illud
 A. C. 1715 quo Constitutionem *Unigenitus* unanimi
 Facultatis consensu die quinta Martii
 acceptarunt, Regi oblatum, confirma-
 tum, ac cum Facultatis elogio a Rege
 acceptum, nihilominus falsum, & spu-
 rium esse propugnarent: Obtendebant
 quidem falsum esse, quod Facultas suo
 decreto hanc Constitutionem accepta-
 rit; secus enim, ajebant illi, Facultas
 religionem contaminasset, Episcopo-
 rum jura violasset, Hierarchiam &
 sacratas Ecclesiæ Gallicanæ libertates
 & ipsa etiam Regni jura evertisset. Hi
 quidem erant suæ pervicaciæ obtentus
 reapse autem ipsam Constitutionem
 omnemque ejus memoriam ex Docto-
 rum cordibus funditus delere niteban-
 tur: cum vero ipsum Facultatis decre-
 tum non esse verum, asserere non pos-
 sent, quin Regiæ Majestati proterve il-
 lulisse, eique falsum pro vero decreto
 obtrusisse arguerentur, hinc ingenio
 fraudum Architecti ad aliud, miseran-
 dum prorsus effugium recurrebant, as-
 ferentes, Facultatem duntaxat decre-
 visse, ut hæc Constitutio ad Facultatis
 acta referretur, non autem ut eam ac-
 ceptaret, proin illa in S. Facultate
 vim legis non obtineret: quamvis hu-
 jus obtentus indignitas manibus palpa-
 retur, ac omnibus esset persuasissimum,
 non

non alio ex fine Constitutionis inscriptionem a Facultate fuisse decretam, nisi ad acceptandam observandamque eandem Constitutionem, aliunde vero Rex non modo inscriptionem, sed juxta hujus Constitutionis, quam robur habere voluit, doctrinam in Sorbona doceri præcepisset, nihilominus inquieti Doctores hac super cavillatione sua deliberari, a Facultate petierunt.

Sæc. XVIII.
A. C. 1715.

§. XV.

Novi motus in Sorbona argumentum.

Sub idem tempus de la Rue Sorbonæ Doctor ac Syndicus, expleto Syndicatus sui biennio die prima Octobris officii sui Successorem eligi, sibi pro more literas bene gestorum testes tradi petiit, cui etiam prævalentibus turbidorum suffragiis suffectus est Hyacinthus Ravechetus: Hic vero non modo hasce literas Syndico denegabat, sed etiam duodecim designabat censores, qui in Syndici gesta inquirerent, & primo die Mensis Novembris desuper referrent. Obstiterant ex Doctoribus nonnulli, atque inter eos Vivantius Doctor palam ceteris objectabat, quod non tam Syndicum, quam Constitutionis acceptationem a Facultate factam